

„Gazeta” este în fă-care d.
ABONAMENTUL DEPARTAMENTULUI
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
PENTRU ROMÂNIA ȘI STRĂINĂTATE:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
ABONAMENTUL DEPARTAMENTULUI
la administrație, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. s. a.
15 bani.
Atât, abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIV.

Nr. 67.

Brașov, Sâmbătă 23 Martie (4 Aprilie).

1891.

Nou abonament la „GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Aprilie 1891 stilul vechiu
se deschide nou abonament, la care în-
vităm pe toți amicii și prietenii noștri.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminică:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl., pe
șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe un an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou
se binevoiesc a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrația „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 22 Martie v.

Sunt vre-o patru luni, de când
s'a întâmplat cunoscutul mă-
celu dela Feldru, căruia i-au că-
dută jertfa până acuma 9 vieți
omenești, un măcel, ce s'a în-
tâmplat cu ocaziunea instalării
de preot în acea comună în nise
împrejurări până azi încă în cea
mai mare parte nedesluite.

Mai alesu un punctu era cam
întunecos: nu se scia adevă, că
ore cine a datu în modu directu
prilegiu la acestu măcelu: auto-
ritățile bisericești, cari cu știință,
ori fără știință, au voit să im-
pună un preot în contra vo-
inței poporului, ori autoritățile ad-
ministrative, cari erau datore să
prevină conflictul sângerosu prin
măsuru înțelepte și binevoitore,
era nu s'ă înăsprăscă prin ați-
țarea gendarmilor în contra po-
porului nearmat?

Casul dela Feldru a fostu
așa de crudel și ne mai pome-
nit, încatu a produsu senzația nu
numai la noi în țară, ci în totă

presa europeană. Opiniunea pu-
blică a datu vina principală or-
ganelor administrative. Și cumcă
opiniunea publică în casul de
față n'a fostu în rătăcire, rezultă
clar și limpede și din correspon-
dența, ce amu publicat'o în nu-
mărul de ieri cu privire la așa
dusa „alegere” de primaru din
Feldru, care de faptu n'a fostu,
decatu o impunere despotică a
unui om, ca primaru, pe care
poporul nu lă vră, cum n'a vrutu
nici pe preotul, în contra căruia
s'au fostu revoltat.

Acestu om, pe care fisolgăbi-
răul din Rodna vechi l'a numitu
primaru, călcându într'unu modu
albitrar și mai mult, decatu asia-
ticu, dreptul electoralu al po-
porului, este totu acel primaru
de mai înainte, care a fostu se-
dus autoritățile bisericești în afa-
cerea cu preotul, dîcându, că po-
porul e liniștit, care a adusu cu
căruța sa propriă pe gendarmii în
Feldru, și precum ni-se raportăză,
a strigatu a doua și gendarmilor,
ca să puse asupra poporului.

Etă de ce îl uresce poporul
și de ce fisolgăbirăul se face lun-
tre și punte și nu vră să scie nici
de drept, nici de lege, pentru ca
s'ă lă susțină în postul de primaru.

Relele din acelu nenorocitu
comitat sunt cu multu mai mari
și mai afunde, decatu s'au pututu
crede, sunt urmările triste ale
administrației lui Banffy-pasa care
împună cu argații săi au anti-
cipat era numirei funcționarilor
din partea statului, impunându-și
pretutindenea creaturile lor și,
spre mai marea gloriă a ideii de
maghiarizare, contribuind în modu
directu la demoralizarea po-
porului.

Celu mai mare rău dintre toate
însă, este neînțelă și de totu con-
damnabila nepăsare, apatiă și des-
binare a conducătorilor poporu-
lui român din acelu comitat, cari
ar trebui să sară toți ca unul în
apărarea poporului maltratat.

CRONICA POLITICĂ.

Cu privire la atentatul din Sofia,
se mai scrie următoarele: La învornă-
tarea lui Belcea, a fostu și principele
Ferdinand prezent, dăr era atăt de
mișcat, încatu nu pută rosti nici o
vorbu. S'au arestatu mai mulți indivi-
di, între cari și unu tipografu, anume Ko-
vacev, care fusese amestecat în conju-
rațiunea din anii trecuți a lui Caravelov.
Guvernul bulgaru e convinsu, că aten-
tatu acesta stă în legătură cu o con-
jurațiune întinsă, a cărei ramificațiune se
întind și în capitala Bulgariei. Individul
acela, care a fostu arestatu, fiind-că a cum-
păratu un revolveru e nevinovat. Fratele
său a adus revolverul, pe care l'cumpărase.
Acum cercetările se îndreptă spre o altă
direcțiune, Stambulov a declarat unu
correspondent, că asasinii au fostu în nu-
măr de cinci, dintre cari numai doi au
pușcatu, pe cându ceilalți trei au fu-
git.

Din Belgrad se anunță, că exre-
gele Milanu a cerutu dela guvernul sâr-
bescu 6 milioane franci ca escontemtare,
și încă așa, că banii se fiă depuși la o
bancă parisiacă, dela cari dănsul s'ă pri-
mescă procentele. Guvernul se îndoesce
a pută împlini acestă cerere a lui Mi-
lanu și ministrul presidentu Pasici a ți-
nutu o conferință în locuința sa, la care
au luatu parte 18 membri ai partidei ra-
dicală. Predându-se aici cererea lui Milanu,
după o scurtă discuțiune ea a fostu cu
unanimitate respinsă. Decă nu va suc-
cede o pactare pacinică între Milanu și
Natalia, atunci guvernul va fi constrinsu
a-i scoate cu forța din Belgrad. Disposi-
țiunea în Belgrad pretutindenea e foarte
agitată, și se temu pe fă-care momentu,
că raporturile încordate, de odată vor
produce o catastrofă.

SCIRILE ȚILEI.

Ovațiune. Preoțiunea din tractul
Branului și alu Făgărașului, la 12 (24)
Martie adunată fiindu în Codlea pentru
a alege unu deputat din cleru pentru
sinodul diecesan, după cum ni-se co-
munică, a adresat Escelenței Sale Pă-

rintelui Metropolitu Mironu Romanu și
Prea S. S. L. Episcopu Mețianu și Popea
câte o telegramă de felicitare pentru
atitudinea observată în camera magna-
ților față cu proiectul de lege pentru
asilele de copii.

Valahii și Europa. Sub titlu acestu
cetim în „Erdélyi Hiradó” următoarele:
„E o aparență îmbucurătoare, că unu
publicist de ai noștri nisuesc a pre-
senta Europei Valahimea patriei noastre
în adevărata ei ființă. În sfârșitu pe
oalea acestă și în afară îi cunoscu pe
dănsii. Colaboratorul nostru Ürmössy
Lajos în scurtu timpu își va încheia
opera sa estinsă despre Valahii. Cu me-
morandul universitarilor bucureșteni
opera nu-și face de lucru. Opera se îm-
parte în unspre-zece capitule cu urmă-
toarele titluri: 1) Ocuparea țării și po-
porele aici aflate. 2) Fostu Valahii asu-
prijt înainte de 1848? 3) Răscola lui
Horia. 4) Ardélul. 5) Evenimentele din
1848—49. 6) Timpulu e ca a decursu până
la pactul dualist. 7) Legea de națio-
nalitate. 8) Organizațiunea federativă de
statu. 9) Daco-România. 10) Cumpăna cul-
turei. 11) Infățisarea vieții sociale etc. a
Valahilor. Opul lui Ürmössy Lajos va
vede lumina Țilei în luna lui Iunie; în
luna viitoare se va traduce în Pesta în
limba germană, deorece opera va ieși
în limba germană. Unele fragmente
vom publica și noi în foia noastră.” —
Voinicosul șovinist Ürmössy vrea dăr
să arate lumii cine sunt Valahii, dăr
cine este d-lu Ürmössy?

Nenorocire. Din Deva ni-se scrie, că
în noptea de 19 (21) Martie, între orele
11 și 12, fu strivitu de trenu țeranul
George Câmpianu din Santohalma (com.
Hunedorei), care muri lăsându în urma
sa pe nenorocita-i nevastă cu 3 copii
mici. Răposatul lucrase la calea ferată
din acelu ținut aproape 11 ani. Nenoro-
cirea a provenitu așa, că elu voindu să
înlocuesc pe păzitorul dela cantonul
Nr. 101, care era bolnav, eși cu felin-
narul ca să întâmpine trenul de po-
vară ce venia dela Simeria la Deva. În
același timpu însă sosi pe neașteptate

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Trăsura.

De Julien Berr (Paris.)

I.

„In fine sunt atăt de departe! Am
ajuns până la rendez-vous”, strigă mi-
cul viconte Oscar de Vergommé, ce-
tind repede biletul parfumat, pe care
tocmai îl primise.

Se preumblă de vre-o câteva ori prin
cameră în sus și în jos cu epistola în
mână, deodată înse se opri și dîse:

„Ea'n privesce, ea'n privesce! Nu e
fantasiă esagerată. Ea'n se scrutăm
cuprinsul acestei epistole de amor și
se procedem apoi ca unu bărbat de
experiență.”

„Iubitul meu amic! Bărbatul
meu trebuie să mērgă astă-sēră la ban-
chetul, ce se dă în fă-care an și eu
i-am spus că în timpul acela mă voi
duce să țin de uritu pe o mătușă bē-
trână și bolnavă. Așadēră sunt cu to-
tul liberă. La 7 ore voi fi în Champs-
Elysée lângă Ledoyen. După ce vom
māca, decăți va conveni vom petrece
la Gymnase. — Estela de Chalumettes.”

„Minunat, minunat”, continuă Os-
car, bravul domn de Chalumettes, pe

care nu lă cunoscu, își face impresiunea,
ca și când elu fără nici o presimțire ar
călea în urmele lui Menelau.”

Oscar în grabă își făcu planul său
de răboiu, mai întâiu vrea să alerge la
Gymnase, pentru-ca să-și asigure o lojă.
De aici se duce la Ledoyen ca să co-
mande unu prāndu, ăr în drumul cătră
casă va merge pe la clubul său, ca să
se îngrijescă de unu cupeu. Tocmai când
era să iēsă afară din casă trecea pe di-
naintea lui o calēsă privată golă. Vizi-
tiul, după cum de multe ori se întâmplă,
voia să profite de cele două ore de li-
bertate, ce le avea în absența stăpānu-
lui, și-i făcu semn vicontelui. „O trā-
sură, D-le?”

„Nu, amice, acum nu, dăr de sēră ești
liber?”

„Da, D-le totă sēră.”

„Bine... La 8 ore să fi la Ledoyen
și acolo așteptă-mē, pentru ca să mă
duci apoi în Gymnase. Distanța nu e
mare. Stai, îți plătescu înainte, dăr aș-
teptă, cum te chiamă?”

„Etienne”, răspuse vizitiul vesel
de norocul său, mulțumi și făgădui, că
va fi punctual.

„Bravo, acestă e o idee escelentă”,
dîse Oscar ridēndu și mergēndu mai de-
parte. „Când îi voi dice portarului cu
un aer fātāt de nobil: Etienne să

tragă la scară!.. Decă nu voi fi în ochii
dōmnei Chalumettes unu mare aristo-
crat... atunci într'adevăr nu va fi vina
mea.”

Țiua trecu fără nici o greutate. Os-
car găsi o lojă după gustul său, o lojă
mică cu zăbrele, comandă unu menu
forțe delicat, apoi se întorse acasă, și
după ce-și făcu toaleta, la 7 ore se afla
la postul său lângă Ledoyen. Cam
după 10 minute apără madame de Cha-
lumettes, ea venia pe jos invlită cu
totul într'o manta grōsă și largă.

„D-ta, dōmnă? Și în trāsura acestă
cea mai simplă dintre toate?”

„Trebuie să te gândesci, că dōră nu
ași fi lāsāt să ne aducă tocmai vizitiul
meu. Am luāt unu birjaru simplu, pe
care din precauțiune l'am părăsit lângă
Avenue d'Antin. Dăr să mergem iute
înlantru. Mi-e frică să nu mă recunoscu
cineva.”

Oscar dādū brațul dōmnei de Cha-
lumettes și amēndoi se duseră în salo-
nulu de mănecare... A fostu prāndul bun?..
Atātă e sigură că Oscar, când părăsi
restaurantul era forțe vesel.

II.

„Portar! spune-i lui Etienne să tragă
la scară!”

Dōmna de Chalumettes tresări.

„Ce ai?” o întrebă Oscar.

„Nimicu, o întâmplare comică mă
spăriase...”

Trāsura se opri înaintea lor. Dōmna
de Chalumettes se urcă în ea, fără să
aibă curagiul să se uite în jurul ei și
tremurānd, că ar pută să o vedă cineva.
Oscar se aședuse lângă ea, și Etienne
mână caii la trapu întinsu, pe când pā-
rechea noastră schimba vorbe amorose.
Timpulu, care fusese frumosu peste și
cātră sēră începū să se schimbe. Începū
să plouă, întâiu mai încet, apoi totu mai
tare, până când în fine ploua de vārsa,
așa încatu toți căutau adăpost.

„He, ha, birjaru! Stai, stai birjaru!”

Fiecare căuta să capete o trāsură,
dăr vizitiu mândri în sentimentul lor
de a fi neapărăți de lipsă, dădeau nu-
mai din umeri în loc să dea unu rēs-
puns. Stai să te ude până la piele, a-
mice... Plōia e răsunarea birjarului.

Când cupeul pārechei noastre coti
din Rue Royale și apucă spre Grands
Boulevards, deodată se auđi strigāndu o
voce pētrundētore:

„Etienne! Etienne!”

„Pentru Dumneđu! Bărbatul meu”,
strigă dōmna de Chalumettes și se aruncă,
în perinile trāsurei.

„Bărbatul tēu?”, întrebă Oscar în-
cremenit.

Încă un tren de povară ce mergea dela Simeria spre Hunedóra. Țeranul păzitor se postă la locul obișnuit, între șine, dăr la sgomotul trenului primă, nu observă sosirea trenului de ală doilea, care-i strivi partea stângă a capului, zdrobindu-i totu-odată un picior și o mână. El căzu la pământ și după scurtă timp muri. Dela Simeria eși numai decăt la fața locului o comisiune, care luă protocolu despre cele întemplate.

Nouă cale ferată. Ministrul ungu-rescū de comunicațiune a concesū întreprindătorului Iuliu Anspitz et Comp. ca să facă planurile pregătitoare pentru construirea unei căi ferate, care să ducă dela Turda la Cămpeni și Abrudū.

Telefonū între Timișora și Budapesta. Membrii societății Lloyd din Timișora într'o ședință a lorū au hotărīt, să facă pași de lipsă la ministrul Bross pentru construirea unei juncțiuni telegrafice între Timișora și Budapesta.

O convorbire între prințul Napoleon și Bismarck.

Marchisul de Villeneuve publică în „Figaro“ povestirea unei intrevederi, pe care prințul Napoleon a avut-o cu d. de Bismarck în anul 1866. După câțiva ani, prințul Napoleon, povestind această convorbire într'un cerc de prietini, d. Villeneuve o transcrie și ceru prințului Napoleon autorizația d'a o publica. — Nu, răspuse prințul... după mărtea mea însă îți dau voiă. Un prinț nu trebuie să fiă nicu-odată indiscret, cât trăiesce. Etă după „Timpul“, povestirea d-lui de Villeneuve:

Bismarck eși înaintea vizitatorului, fi presintă un scaun și se aședă și el f tr'un fotoliu mare lângă o masă, pe care erau pahare și o cană enormă cu bere. Iși reluă pipa începută dicens din vârful buzelor: — Imi dai voiă principe? Și încep să pufăiesc.

Prințul aprinse o țigaretă, dăr cum nu pută să sufere mirosul fumului de pipă, se apropiă de ferestră și o deschise. Bismarck luă atunci o caschetă, și-o infundă pe capu-i chel și duse: — Faceți ca mine, principe, o să vă reciți... ș'acum să vorbimū.

— La dv. amū venitū, domnule conte, începū prințul Napoleon.

— Soiam, răspuse, Bismarck. Impăratul vrē să-mi cunoscă planurile. Ei bine, cu dv. potū să vorbescū, căci sunteți în stare să mă înțelegeți.

Și, în două-șeci de minute, cu o vervă de nespūs, desfășurā planul următor: Germania ș'ar alia cu Franța și aceste două națiuni, strinsū unite, ar arunca pe Ruși în stepe, ar deschide Ungariei devenite stēplul imperiului austriac, drumul spre Constantinopol, ar lua Englierei coloniile, carī ar deveni rezervoriile Germaniei și Franței, ar reduce pe Spania, Italia și țările scandin-

nave la rolul de sateliți. Incheiā cu aceste vorbe:

— Sciu ce vă diceți, Vă întrebați: d. de Bismarck ia Germania; dar ce ne dā în schimb?

— ...?
— Vreți Geneva?
— E prea puțin.
— Luxemburgul?
— Nimica totā. Amū lua, decā ar trebui să luām, ceva să se plătescā. Amū voi frontiera Rinului.

— A! Rinul! Bănuiam eu. Ei bine, Rinul nu potū să vi-l dā. Înțelegeți-mē bine. Pe mine puțin m'ar importa; eu nu țiu la Rin. Eu nu sunt German, sunt Prusian, sunt Vend. Nu trebuie să mă confundāți cu un profesor din Heidelberg. Dăr nu potū să lucrez de capul meu în această chestiune. Nicu-odată opiniunea publicā n'ar admite cedarea unui singur satū german. Să căutām altceva. Vreți Belgia?

— S'ar putē vorbi despre această. Dăr Engliera?

— Engliera? Ah dac'asī fi negustorū de bumbacū din Andreica sēu raia din India, mi-ar pāsa fōrte de ce dice Engliera. Dăr sunt o mare putere continentalā și-mi batū jocū de ea. Să vedem, ce ar putē face? Ar imbrāca 80,000, 100,000 să punemū chiar 150,000 de omeni. Mai mulți nu pōte mobilisa. Ei bine, nu suntemū noi doi destul de tari ca să-i aruncām în canalul la Manche?

— Tōte astea potū forma obiectul unor negocieri seriose. Dăr nu credeți c'ar fi bine să se arunce aceste idei pe hārtiā, să se facā un memorandum, care s'ar pune sub ochii împăratului?

Bismarck se ridicā, luā altā pipă, o umplū, o aprinse și uitāndu-se drept în ochii prințului, duse:

— Ați voi unū tratatū secretū cu iscălituri? Ei nu! De alt-felū la ce ar folosi? Decā pactulū imi este avantajosū, iū esecutū fără să fi scrisū. Decā nu...

Terminā fraza cu unū gestū.
— De ce n'ați vorbitū și cu împăratulū așa pe față ca și cu mine?

— Impăratulū d-vōstrā! Dăr e o femeā... Imi propunū mi de avantaj. Elū stā la îndialā, vorbește despre iubirea sa de pace, despre dreptate, drepturile poporului... gāgāni! Imi facū curte cu genunchiul sub masā, er elū se face că nu mă înțelege. Nu potū însă să-i spunū, că așū vrea să mă culcū cu dēnsul!

Convorbirea era terminatā. Prințul Napoleon se ridicā:

— Domnule conte, voi repeta convorbirea nōstrā împăratului. Sciti în ce termen?

— Spuneți, principe, spuneți.

— Sire, d. de Bismarck ne propune o mare pungașā. Putemū 6re să punemū mână pe elū și să-l dāmū pe mână comisariului? Eu credū că nu. Ei bine, atunci dăr să furāmū cu dēnsul!

Unū mare hohotū de risū alū d-lui de Bismarck, incheiā convorbirea.

Correspondența „Gaz. Trans.“

Lipova, la 2 Aprilie 1891 st. n.

Onorate Domnule Redactorū!
Apārēndū în prețuita nōstrā „Gazeta Transilvaniei“ Nr. 64 alū a. c. o notiță

estrasā dintr'o corespondență din Bănatū a unui anonimū, „Vulturul“ în carea se dice, că eu așī fi sēvērșitū serviciu divinū în onōrea dīlei de 15 Martie a Ungurilor, în biseri. a romānā gr. or. din Lipova; pentru lāmūirea adevērilor și desmīnțirea celor publicate de rep-tila maghiarā din Lipova „Radna Lipa és vidēke“, am onōre a notifica:

Eu și toți Romāni de aici nici nu cetimū o fōiā, cum e cea redigatā în Lipova cu scopul maghiarisării și a propagării șovinismului; de unde nici cā am avut cunoscințā, pānā a nu ceti în „Gazeta“ Nr. 64, „lauda“ făcutā la adresa mea și a Romānilor Lipoveni de cātrā „Radna Lipa és vidēke.“

Lucrul stā astfel: Eu ca preotū sēptemānarū cu adevēratū am și funcționatū în acea dī, fiindū chiar Duminecā, după usul creștinescū. Dăr cā eu așī fi sēvērșitū atare actū solemnū, și încă cu concursul corului vocalū (carele atunci nici n'a cāntatū) în onōrea festivitāții înscenate de maghiaronii din locū și a dīlei de 15 Martie, — e o scorniturā, unū neadevērū, ce potū adeveri cu întregū publicul romānū din Lipova, și pōte chiar și cu maghiarimea Kossuthistā, carea a venitū atunci la biserica nōstrā, — cam pe la finea sfiutei liturgii.

Notificū și aceea, că nici la „conductulū festivū“, nici la banchetulū arangiatū în acea dī, Romāni Lipoveni de felū nu au luatū parte, va să dice faptulū e cu totulū contrarū celor susținute de fōia maghiarā localā.

Mi-amū finitā de datorință a aduce aceste la cunoștință on. Redacțiunī, atātū pentru lāmūirea corespondentului „Vulturul“, câtū și a publicului mare cetitorū și rogū pe ou. Redacțiune a da locū acestorū șire în prețuita fōiā „Gazeta.“

Terentiu Opreanu.
parochū gr. or. romānū.

Academia romānā.

Sesiunea generalā din anulū 1891.

Raportulū secretarului generalū asupra lucrārilor făcute în anulū 1890—91.

I. Ședințele de peste anū.

Ședințele de Vinerea în anulū trecutū au fostū în cea mai mare parte private, ținerea ședințelor publice fiindū im-pedecatā din cauze mutārei și instalării Academiei în noulū sēu localū.

În ședința publicā dela 18 Maiu, colegulū nostru d-lū Gr. G. Tocilescu a făcutū o comunicare asupra mai multorū inscripțiunī slavone și romāne, aflate pela mânăstirile din țērā. Cu această oca-siune D-sa a staruitū asupra deosebitei însemnātāți a epigrafiei slavo romāne pentru istoria naționalā.

La 21 Decemvre d-lū Tocilescu a a făcutū Academiei o relațiune asupra exploatārilor făcute în Dobrogea la Adam-Clisi în vērā anului trecutū și asupra marelui monumentū romanū, care se aflā în acea localitate. D-sa, în urma cercetārilor și studiilorū făcute, a ajunsū la convingerea, că acelū monumentū este înălțatū în onōrea și pentru amin-

tirea invingerilorū repurtate de împēratulū Traianū asupra popōrelorū dela Dunărea de josū.

În ședința dela 18 Ianuarie, d-lū colegū Em. Bacaloglo a cetitū o comunicare intitulatā: *Reflecțiuni asupra unui fenomenū electricū*

La 30 Novembre d-lū membru corespondentū Constantinū Gogu a prezentatū de asemenea o comunicare despre *Raza de curburā a ciclodiei.*

Atențiunea Academiei a fostū atrasā în ședința dela 13 Aprilie trecutū, de cātrā d-lū Locot.-colonelū Crăniceanu diu geniu, asupra mai multorū monumente de însemnātate pentru istoria militarā a țērei, cum suntū cetățui de ziduri carī au fostū pregătite pentru apērarea, zgrāveli reprezentāndū scene de rēsboiu, ruine de cetățui, și altele. Academia a atrasū atențiunea Guvernului asupra acestorū monumente, stārindū să se ia mēsuri pentru păstrarea lorū.

În ședința dela 11 Maiu Academia a luatū cunoscință despre o bogatā colecțiune de vre-o 5.000 de poesii populare romāne culese de d-lū Ioanū Popū Reteganulū, învățatorū în comuna Rodna veche în Transilvania, care presintă colecțiunea sa pentru a fi publicatā. Membrii întruniți în acea ședință au trimisū colecțiunea în studiul Secțiunei literare, rēmānēndū ca planul Academiei să decidā asupra publicării ei.

Ședințele dela 2 și 9 Novembre au fostū ocupate cu discuțiunea asupra fondării Principatului Munteniei, asupra lui Radu Negru Voevodulū care după vechile cronice ale țērei este fondatorulū acestui statū, și asupra datei de 1290, la care totū după vechile cronice s'a îndeplinitū acestū faptū atātū de mare în istoria nōstrā. Această discuțiune, la care au luatū parte mai alesū d-nii Hașdeu, Tocilescu, Kogălniceanu, a fostā ridicatā prin ideia emisā de a se serba în acestū anū jubileulū de 600 de ani dela fondarea statului Munteniei. Academia a decisū a lāsa în îngrijirea Guvernului facerea acestei serbări, care din tōte punctele de vedere trece peste mijlōcele și puterile instituțiunei nōstre.

II. Publicațiunile Academiei.

În cursulū anului trecutū Academia a făcutū următoarele publicațiuni:

1. Din *Anale* s'au tipāritū și publicatū:

a) Tomulū XII partea I, cuprinđēndū *Partea administrativā și desbaterile anului 1889—90.*

b) *Indice alfabeticū* alū cuprinsului volumelorū XI din seria I, și I—X din seria II-a a *Analelorū* pe anii 1878—1888.

c) Din tomulū XII, partea care cuprinde *Memoriile Secțiunei istorice*, s'au tipāritū următoarele memorii:

Biserica ortodoxā în luptā cu pro-

„Etienne! te vei opri îndată, mișe-lule!“

Hipnotisatū de acest atributū Etienne opri caii.

„Uite cā s'a opritū“, găfai Oscar îngrozitū, er dōmna de Chalumettes scōse strigātulū de grōz: „Dăr această e trāsura nōstrā!“

Trāsura sa! Oscar abia avū atāta timpū, să ascundā pe Estella cu totū volumulū persoanei sale. Bărbatul smānci ușa trāsūrei și începū să facā gurā.

„Domnule, d-ta te afli în trāsura mea.“

„Acesta e cu puțință, d-le, dăr n'am onōrea de a te cunōsce.“

„În privința această sunt de acordū — fă-mi decī plăcerea și cobōrā-te josū.“

„Nici vorbā, d-le, trāsura această o am plătit-o, o ținū decī. Înțelege-te despre celalalte cu visitiulū, ca să nu mai ia alți mușterii.“

„Imi voi da drumulū.“

„Acesta mi-e indiferentū, așteptā însă pānā māne.“

„Dăr n'ai nici unū dreptū să stai într'o trāsură, care nu e a d-tale.“

Oscar se încercā să-lū intrēcā în energiā... „Decā n'am dreptū, atunci mi-lū voi lua... și se încercā să-lū respingā pe d-lū de Chalumettes. Dăr acesta era unū ad-

versarū solidū, și la lovitura primitā rēs-puse cu dobēndā.

„Acesta se va dovedi, d-le... voi chema unū polițistū... se întemplā cāte odatā...“

Pe Oscar ilū cuprinse frica. Unū polițistū... ar fi fostū silitū să se dea josū, Estella ar fi fostū recunoscutā — elū încercā unū compromisū.

„Ascultā d-le, nu vreau să discutū chestiunea de dreptū. Trāsura e a d-tale și decā vrēi, nimenea nu se pōte împotrivi pretensiunei d-tale. Dăr lucrulū stā așa... Îndērētulū meu șede o femeā...“

„Femeā D-tale?“

„Nu... tocmai cā nu e femeia mea. Decā ar fi femeia mea, și așī fi cedatū de multū loculū. E o femeā māritatā... ar trebui să-ți povestescū mai cu deamăruntulū.“

„Dăr, D-le, plouā, și suntū udatū pānā la piele. Mi-le vei putē spune tōte acestea în trāsura... voi ședē pe scaunulū de dinaintē.“

„Pe care scaunū de dinaintē?“

„Ei, așa credū, cā dōr imi cunoscū trāsura mea.“

„Scusați-mē, chiar și această e peste puțință... Decā vei șede pe scaunulū de dinaintē, nu numai, cā vei vedē pe madama, dăr o vei privi chiar în față, prin urmare ea va fi compromisā.“

„Da, da, dăr după cum stau lucrurile... Ah, o idee!... Și dicensū acestea se întōrse spre Estella! „Ascultāți madame. Nu te vedū, nu te potū vedē, fiindcā, amiculū D-tale te ascunde dinaintē privirilorū mele. Dăr fiā-ți milā, și dā-mi ospitalitate în trāsura mea numai pānā acasā la mine, fiindcā pe vremea asta uritā mi-e imposibilū să mergū pe josū. După aceea vei putē merge cu trāsura unde vei voi. Voi da ordinū vizitiului, să vă stea la dispozițiune tōtā sēra această, ba chiar și māne, decā poțiți!“

Și deōrece plōia curg-a șiroiū duse: „Grābesce, madamā, te rogū grābesce. Mē rēcescū și sērmana mea soțiā va trebui să mă îngrijescā. Și decā nu voesci, să-ți vedū fața, ține-ți batista la ochi, și pe lângā aceea și batista amicului D-tale, ba chiar și pe a mea decā nu-ți ajungū două.“

„Ah, da, pōte acesta e unū mijlocū de scāpare ,dise Oscarū, care cunōșcea fōrte bine pericolulū unui refusū. Acoperi fața Estellei cu batista sa, și o înveli cu pardesiulū sēu, apoi rugā pe bărbatulū ei să se aședē pe scaunulū de dinaintē.“

„Avenue de Villiers“, duse d-lū de Chalumettes vizitiului, mai înainte de a se urca în trāsura... Și trāsura porni.

Conversațiunea în trāsura era fōrte

comicā. D-lū de Chalumettes făcea visaviului sēu complimente mai multū sēu mai puținū alese și-și esprima părerea de rēu, cā nu voesci să-i arate fața, dăr nici nu vrea să vorbească.

„Numai o femeā frumoșā, își ascunde fața cu atāta încāpăținare“, duse elū. „Amiculū D-tale, se pare cā-i norocosū. Sērmane bărbatū! Sērmane bărbatū! Dăr se pōte, cā nu meritā mai multū“. Apoi îi dēdū lui Oscar carta sa de visitā: „D-le, am făcutū cunoscința într'unū modū atātū de ciudatū, să-o reînoinimū nu e așa? Cercetēzā-mē. Te voi presenta soției mele, dăr numai decā va permite amica D-tale“, duse elū cu tout apăsātū, întorcēndu-se spre Estella.

Ajungēndū la loculū destinațiunei, se cobori din trāsura, strīnse mână lui Oscar, salutā pe Estella și duse suriđēndū:

„Trāsura mea e a D-Vōstre... nici nu vre-au să sciu, unde vă duce...“

Dupā teatru se despărți pārechia amorōsā. Când Oscar se tângui ce iute a trecutū vremea și se rugā pentr'unū altū rendez vcus, duse Estella:

„Cercetēzā pe bărbatulū meu māne la 3 ore, și nu uita să-i aduci aminte să mi te prezenteze.“

Ueu Paolo.

testantismul, în special cu calvinismul în vechiul XVII-lea și cele două sinode din Moldova contra Calvinilor, de *Episcopul Melchisedec*.

Memoriu asupra perioadei din istoria Românilor dela 1774—1786 însoțit de documente inedite de *V. A. Urechidă*.

d) Din același tom XII, partea care cuprinde *Memoriile Secțiunii științifice*, s'a tipărită:

Igiena la expozițiunea universală de la Paris din anul 1889, de *Dr. I. Felix*.

2. Din Istoria lui Herodot, în traducere premiată a d-lui D. I. Ghica, s'a tipărită cōla 17, ajungând până la cap. 151 din cartea I a.

3. Colecțiunea de basme și cântece populare macedo-române culese de răspasatul Dr. Obedenaru, s'a publicat sub îngrijirea d-lui I. Bianu, membru corespondent și Bibliotecarul Academiei.

Acastă edițiune este terminată printr'un glosar complet al cuvintelor cuprinse în textele culese de regretatul nostru coleg și donator.

Intre manuscrisurile lăuate Academiei de răspasatul Dr. Obedenaru, pe lângă volumul, care cuprinde basmele și cântecele populare, se află un altul, care cuprinde paradigmele de conjugare dela mai multe verbe în dialectul macedo-român, lucrare care este un prețios capitol din gramatica celui dialect. S'a creșut utilă ca se se tipărească și această manuscris.

Astfel format volumul publicat de Academiă este pe deoparte un material bogat pentru cunoșterea celui dialect românesc, pe de alta un merit omagiu adus celui bărbat patriot și iubitor de cultură, care arătată atât de multă iubire pentru instituțiunea noastră.

4. Scrierea *Nunta la Români*, pentru care Academia a dat autorului o recompensă, luând asupra și cheltuielile edițiunii, s'a tipărită într'egă. Ea formează un volum de VI și 856 pagini.

5. În sesiunea anului trecut Academia a hotărât a tipări într'o edițiune a sa discursurile și alocuțiunile rostite de M. Sa Regele în cei 25 ani de domnie, cari se împlinesc acuma. Aceste discursuri și alocuțiuni sunt atât de strîns legate cu toate evenimentele petrecute în țera noastră în acest pătăr de secol, încât fără rememorarea lor nu ar pute fi pe deplin înțelese. Din această cauză, aducând la îndeplinire hotărîrea D-voastră, am creșut necesar ca discursurile Majestății Sale să se intercaleze într'o înșirare cronologică a faptelor celor mai însemnate și de a adăuga și câteva acte de cea mai mare însemnătate pentru înțelegerea întâmplărilor din acești 25 de ani.

Edițiunea făcută de Academiă în acest mod va fi un prețios reper pentru cunoșterea evenimentelor, prin cari cu ajutorul lui Dumnezeu și cu lucrarea energică a națiunii, condusă de înțelepciunea Augustului ei Suveran, țera noastră s'a înălțat la pozițiunea pe care astăzi o ocupă între statele Europei.

6. Au rămas a se tipări în anul viitor:

a) Țeranul român de d-l Gr. G. Tocilescu, lucrare premiată la 1882.

b) Catalogul monumentelor epigrafice și sculpturale din Muzeul național de anticități, de d-l Gr. G. Tocilescu.

c) Flora Dobrogei de Dr. D. Brândză lucrare premiată la 1887.

d) Tomul II din *Psaltirea publicată românește la 1577 de diaconul Coresi*, din care colegul nostru d-l B. P. Hașdeu, însărcinat cu această edițiune, a tipărit primele patru cōle.

7) Din *Etymologicum Magnum Romaniae* d-l B. P. Hașdeu a publicat fasciōra a III din tomul II, în care se cuprind cuvintele *Ariciu - Aștēmătă*. Acuma se află sub presă fasciōra IV, cu care se termină tomul al II-lea. Sa-

lutăm cu adâncă bucurie această continuare a monumentalei lucrări, prin care colegul nostru ridică un monument neperitor limbii române și numelui său.

8 *Daruri și schimburi de publicațiuni*. — După deciziuni luate în anul trecut, publicațiunile Academiei au fost dăruite următoarelor instituțiuni de cultură:

Școlii normale Vasile Lupu din Iași. Reuniunii învățătorilor dela școlile gr. or. române din districtul Sibiului. Școlii normale de institutori din București.

Gimnasiului român dela Brad în Ungaria.

Societății științifice și literare din Iași.

Liceului Lazăr din București.

S'au trimis în dar publicațiunile: D-lui Rosetti Teodor în semn de recunoștință pentru buna-voință, pe care a arătat Academiei ca Ministru al Instrucțiunii publice, procurând pentru instituțiunea noastră localul, în care se află și mijlocele de instalare.

D-lui Ioan Pop Reteganul, ca încurajare pentru prețioasele colecțiuni de poezii populare, pe cari le-a comunicat Academiei.

Noue relațiuni de schimb publicatiunilor s'au stabilit cu următoarele instituțiuni științifice străine:

The Smithsonian Institution, dela Washington.

Direcțiunea generală a Museelor și artelor frumoase, din Roma.

Universitatea din Heidelberg.

(Va urma.)

Convocare.

Prin concludul adunării generale a „Asociațiunii transilvane“ din 28 August a tr., ținută în Reșinul sășesc, făcându-se nouă arondare a despărțimintelor, cercul pretorial al *Tecei, Ormenișului de Câmpie* și al *Mociului*, s'au constituit într'un subdespărțimint, numit *al XV, al Mociului*, cu centrul în comuna Mociu.

Deci în urma însărcinării Comitetului central din 24 Septemvre an. tr. Nr. 245, fiind neapărată necesară constituirea acestui subdespărțimint, în sensul instrucțiunii din 1889 Nr. 199, am onore a convoca o *adunare constituantă pe ziua de 6 Mai st. n.* orele 9 a. m. în șola română gr. or. din comuna Mociu. La această adunare sunt rugați a lua parte toți membrii Asociațiunii de pe teritoriul acestui subdespărțimint, precum și toți iubitorii de cultură și înaintarea poporului român.

Agendele: a) Alegerea comitetului. b) Inserierea membrilor. c) Propunerile eventuale.

Având în vedere serioșitatea timpului, în care trăim, sper, că adunarea va fi cât de bine cercetată.

Sângeorgiul de Câmpie, 24 Mart. 1891.

Ludovic Simon, proprietar.

Literatură.

Familia, revistă beletristică-literară, apare în fiecare Duminică în Oradea-mare. Redactor: *Iosif Vulcan*. Anul XXVII, Nr. 11. Cuprinsul: *Lacrimi de fericire*, de Lucretia Suoiu. — *Ancuța dintre prunuri* (novelă) de Smara. — *Ne temeinicia vieții* (poesie) de Corneliu Botetz. — *Pianul Bertei*, comedie cu cântece într'un act, trad. de N. A. Bogdan. — *Bibliografie*, de Teodor Roșiu. — *Cugetări*, de Cornelia Emilian. — *Scrieri către un tiner cleric*, de Preotul Macaveiu. — *Iubileul Academiei Române*. — *Serbarea unui regiment românesc*. — *Compositorul și lăutarul* (ilustrațiune). — *Literatură și artă*. — *Teatru și Musică*. — *Biserica și Școlă*. — *Ce e nou?*

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS“

(Serviciul biroului de coresp. din Pesta)

Constantinopol, 3 Aprilie. Guvernul turcesc a arestat, la cererea guvernului bulgar, mai mulți Bulgari, cari petrecu aici și cari sunt bănuți, că ar fi în complicitate cu atentatorii din Sofia.

Sofia, 3 Aprilie. Scirile sêrbesci cu privire la starea de așediu, și cu privire la rănirea lui

Stambulov sunt neadevurate. Intrăga țera e liniștită.

București, 3 Aprilie. Scirile din Sofia anunță, că guvernul are dovedii în mână, în urma cărora e vorba despre un complot urzit cu îngrijire și cu întinse ramificațiuni, care a avut de scop asasinarea lui Stambulov. Centrul complotului se dice, că s'ar fi aflat în Constantinopol și Belgrad.

Berlin, 3 Martie. Diarul „Kreuzzeitung“ aduce erăși un articol în contra tractatului comercial, prin care se micșorează tariful vamal asupra cerealelor.

Washington, 3 Aprilie. Secretariul de stat Blaine își exprimă părerea de rău, asupra plecării ambasadorului Italian Fava. Președintele ascrie rechiâmarea lui unei neînțelegeri.

Londra, 3 Aprilie. La măcelul din Manipur au fost uciși 1 oficer și 15 soldați, 1 oficer și 20 soldați au fost răniți și 106 soldați au fost făcuți prizonieri.

Necrolog.

Ion I. Popovici. În onrea regretatului *Ion I. Popovici* din Galați (în România), a căruia morțe am anunțat într'unul din numerii trecuți, diarul „Galații“ consacră un articol-necrolog, din care aflăm, că răspasatul a fost un prețios și stimat membru al societății galațiene. El a fost de nascere din comuna Țințari (comit. Făgărașului); a funcționat ca comptabil al marelui case de comerț a d-lor *Frigatoru-Coltofeanu și Dobreanu*, în care calitate și-a câștigat încrederea și iubirea deosebită a șefilor săi. „Comerciul gălațian“, dice „Galații“, a rămas surprins de legăturile de inimă, ce au existat între șefi și funcționari, lucru ce onorează ambele părți.“ Răspasatul a fost membru fondator al societății „Carpații“; el era de un caracter integru, devotat meseriei sale și mai pe sus de toate era bun Român. D-l profesor *Al. Radu* rosti în onrea răspasatului un frumos discurs funebru. Din partea familiei fu însoțit la mormânt de unicul său frate, d-l *Sofronie Popovici*, funcționar superior la direcțiunea centrală a telegrafelor. Cu această tristă ocaziune, dōmnele *Frigatoru* au supliniț față cu răspasatul durerōsa datoriă de mamă și soră.

DIVERSE.

Un incident curios. — Corespondentul parisiens al diarului „Times“ a publicat de curând în „Revue illustrée“ următorul fapt: Într'una din zilele anului trecut contele Münster, ambasadorul Germaniei din Paris trecea cu trăsura pe „Avenue du Bois de Boulogne“ având alături pe fiica sa, er la spate pe valetul. Aici tocmai se distribuia la câteva companii de rezerviști pânea de munițiune. O voce eșită din rânduri strigă: „Voici l'ambassadeur d'Allemagne“ (Etă ambasadorul Germaniei). În același timp își ridică brațul și cu o vigoasă mișcare repeși pânea sa în direcțiunea trăsuri ambasadorului. Pânea nimeri tocmai pâlăria valetului, care ridicând de-odată mânila la cap, prinse în același timp pâlăria sa și pânea. Contele Münster opreșe trăsura, ordonă servitorului său a șașea pâlăria și urmă apoi drumul fără a prelungi incidentul. Într'aceea însă rezerviștii se grămădiră în mare număr și priveau îngrijați și rezoluți ceea-ce se petrecea. Soldatul, care aruncase cu pânea, eșidat prin propria sa acțiune eși din rânduri și strigă: „Mon pain! rendez-moi mon pain, s'il vous plait!“ (Pânea mea, dați-mi vō rog, pânea mea!) Ambasadorul întorse atunci trăsura, se apropiă de rezerviști și cu o voce calmă dīse:

Nu, Domnule; imi trebuie o satisfacțiune și D-ta o vei da cailor mei, cari sunt foarte gurmați de această pânea. Și în mijlocul unui ris general și a strigătelor de *bravo* ale rezerviștilor el își continuă în trop mare cursa sa. — Diarul „Le Temps“ observă la această, că acest incident nu pare a avē sensul ce i-l'a dat corespondentul diarului englez. Rezerviștii jucându-se aruncară într'adevăr o pânea asupra visitului d-lui Münster. Este foarte probabil de altmintrelea, că soldatul respectiv nu cunoșea numele și calitatea proprietarului trăsuri. Vizitiul în loc de a inapoiă pânea o reținu — și toți trecătorii, rezerviștii, contele și D-ra Maria Münster se mărginiră a ride asupra acestui incident.

Locuința lui Shakespeare. Regina Angliei a sancționat dīlele acestea o lege, în care se iau măsurile de lipsă pentru îngrijirea locuinței și proprietății dela Stratford a lui Shakespeare. Scopul legii este, ca numita proprietate niciodată să nu pōtă trece în mâni private, ci să rămână totdeauna în proprietatea statului. În scopul acesta în legea amintită se dispune, ca cu îngrijirea continuă a casei lui Shakespeare să fi însărcinați și îngrijitori de ai curții. Acestor îngrijitori legea le dă dreptul de a primi donațiuni, de a cumpăra intravilanele învecinate și de a le adauge la intravilanul lui Shakespeare; ei au datorița să colecteze amintiri privitoare la Shakespeare și să îmbogățescă biblioteca acestuia aflătoare în casele moștenite dela el.

Cifre norocoșe. A se îmbogăți și a ajunge la averi mari pe o cale cât mai ușoră — această este una dintre cele mai principale dorințe ale omenilor de astăzi. Ei caută semnele norocului, interpretăz visurile și vénéză după „cifre de ale norocului“. Astfel de cifre de ale norocului au aflat de curând Italianii din incidentul morții lui Jerome Napoleon, care pe statul l'a costat o sumă însemnată de bani. Prințul Napoleon s'a născut în 9, er „Hotel de Russie“, în care a murit el, încă a avut Nr. 9; a murit în 13 și a fost înmormântat în 17. Acestea trei cifre au fost considerate ca cifre ale norocului și după morțea lui Napoleon un număr mare de Italiani au pus cifrele acestea la loterie. De astă-dată dēița fortuna a favorit pe adoratorii săi. S'au dobândit câștiguri de câte dēce, o sută și chiar și 250 de mii, așa că erarul a plătit cu totul două milioane de lire norocoșilor superștițioși.

Espedițiun la polul nordic. Din Copenhagen se scrie, că pe la mijlocul lui Iunie va întreprinde Dr. Nansen expedițiunea spre polul nordic. Espedițiunea are de gând să trecă prin strimțora Behring și să ajungă la insulele noi Siberii, sperând, că deja în Septemvre își va pute continua calea spre nord pe luciul mării. Pe corabiă se vor afla 8 omeni, provăduți cu toate cele de lipsă pentru 5 ani, dēși dr. Nansen crede, că doi ani îi vor fi de ajuns pentru a întreprinde această călătoria încolo și în încōce. Guvernul a dat pentru scopul expedițiunii 50,000 de corōne, er marelui comerciant *Gammel* asemenea a dăruit cam atata. Pentru casul, când corabia s'ar cufunda, membrii expedițiunii s'au provăduț și cu corturi, cu ajutorul cărora se se pōtă refugia pe ghiată; de-aseenea și-au luat cu sine și lunții. Nansen speră, că la polul nordic va pute descoperi pământ. E pregătit de a călători pe un frig de 30—40 de grade. Espedițiunea se va arangia astfel, ca la polul nordic să pōtă face și cercetări astronomice.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil interinal: **Gregoriu Maior.**

Cursul pietei Braşovului.

din 3 Aprilie st. n. c.

Table with exchange rates for various currencies like Banconote românești, Argint românesc, Napoleon-d'or, etc.

Cursul la bursa din Viena.

din 2 Aprilie a. c. 1891

Table with financial data from the Vienna stock exchange, including gold and silver rents and loan rates.

Table with financial data including amortization of debts, exchange rates for various currencies, and interest rates.

Avisul d-iloru abonati!

Rugam pe d-nii abonati ca la renoirea prenumeratiunii se binevoiasca a scrie pe cuponul mandatului postal...

Domnii, ce se aboneza din nou, se binevoiasca a scrie adresa lamurita si se arate si posta ultima.

Totodata facem cunoscutu tuturor D-loru abonati, ca mar avem din anii trecuti numeri pentru complectarea colectiunilor...

Administraj. „Gaz. Trans.“

Sosirea si plecarea trenurilor in Brasov.

I. Plecarea trenurilor:

- 1. Dela Brasov la Pesta: Trenul de persoane: 10 ore 32 minute sera. Trenul accelerat: 2 ore 43 minute dupa amez. Trenul omnibus: 4 ore dimineata. 2. Dela Brasov la Bucuresti: Trenul de persoane: 5 ore 30 minute dimineata. Trenul accelerat: 2 ore 33 minute dupa amez. Tren de marfuri cu vagon de persoane: 12 ore 23 min. dupa amez.

II. Sosirea trenurilor:

- 1. Dela Pesta la Brasov: Trenul de persoane: 5 ore 20 minute dimineata. Trenul accelerat: 2 ore 23 minute dupa amez. Trenul omnibus: 10 ore 31 minute sera. 2. Dela Bucuresti la Brasov: Trenul accelerat: 2 ore 13 minute dupa amez. Trenul de persoane: 10 ore 17 minute sera. Trenul de marfuri cu vagon de persoane: 7 ore 21 minute sera.

CAFENEAUA HOTELULUI CENTRALU

Nr. 1

Se aduce la cunoscinta publica, ca cu 1 Aprilie n. c. se va desfiinta casina oficerilor aflatoare in restauratiunea hotelului Centralu Nr. 1 si localul cafeanei se va pune la dispozitiunea onor. publicu pentru cercetare.

557,6-2

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale caii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Octombrie 1890.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, B. Pesta-Aradu-Teius, etc.) and rows for stations and train times.